

“विवक्षितामर्थविदस्तत्क्षणं प्रतिसंहताम्” नाथः ।
 अर्थविप्रकर्षः पु० अर्थस्य अर्थबोधस्य विप्रकर्षः बोधनस्य
 विलम्बेनोत्पादनम् । पूर्वपूर्वमपेक्ष्य उत्तरोत्तरस्य
 विलम्बेनार्थबोधने “श्रुतिविज्ञावाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानं
 समवाये पारदौर्वल्यमर्थविप्रकर्षात् “जै० सू० । तथाहि
 अनपेक्ष्यरूपपायाः द्वितीयादिश्रुतेः अर्थप्रकाशनसामर्थ्य-
 रूपलिङ्गापेक्षया शीघ्रार्थबोधकत्वम् इति तस्याः सर्वतः प्रा-
 ल्यम् एवं लिङ्गस्य वाक्याद्यपेक्षया शीघ्रार्थोपस्थापकतया
 बलवत्त्वम् । विवृतिः बलाबलाधिकरणशब्दे ।

अर्थव्ययञ्जः लि० अर्थस्य धनस्य व्ययं तत्प्रकारं जानाति
 ज्ञा-क । किं धनं, कथं, कुत्र, कियत्, कस्मै वा व्ययि-
 तव्यमिति विशेषाभिज्ञे ।

अर्थव्यापाश्रयः पु० अर्थस्य प्रयोजनस्य व्यापाश्रयः । १ प्रयो-
 जनसम्बन्धे २ अभिधेयाश्रये । व० । ३ सप्रयोजने लि० ।

अर्थशास्त्रं न० अर्थस्य भूमिधनादेः प्राप्तकं शास्त्रं शाक० त० ।

१ नीतिशास्त्रे, अभिचारादिकर्मप्रतिपादके २ शास्त्रे च ।

“अर्थशास्त्रात् बलवत् धर्मशास्त्रमिति स्थितिः” या० सू०

विवृतमेतन्मिताक्षरायाम् “यद्यपि समानकर्तृकतया

अर्थशास्त्रधर्मशास्त्रयोः स्वरूपगतौ विशेषोनास्ति

तथापि प्रमेयस्य धर्मस्य प्राधान्यादर्थस्य चाप्राधान्याद्धर्म-

शास्त्रं बलवदित्यभिप्रायः धर्मस्य च प्राधान्यं शास्त्रादौ

दर्शितलक्षाद्धर्मशास्त्रार्थशास्त्रयोर्विरोधे अर्थशास्त्रस्य

बाध एव । “गुरुर्वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बह्व-
 श्रुतम् । आततायिनमायान्” हन्यादेवाविचारयन् ।

नाततायिवधे दोषोऽहन्तुर्भवति कश्चन । प्रच्छन्नं वा

प्रकाशं वा सन्त्युतं मन्युमृच्छति” तथा “आततायिन

मायान्ममि वेदान्तं रणे । जिघांसन्तज्जिघांसोऽयान् ते-

न ब्रह्महा भवेत्” इत्याद्यर्थशास्त्रम् । “इयं विशुद्धिरदिता

प्रमायाकामतोऽहिम् सकामतो ब्रह्मबधे निष्कर्तुर्न

विधीयते” इत्यादि धर्मशास्त्रनयोर्विरोधे धर्मशास्त्रं बल-

वदिति युक्तं मित्यन्यमतसङ्का । “हिरण्यभूमिलाभेभ्योमि-

तलविविरेषा यतः । अतो यतेततत् प्राप्तौ” इत्यर्थ

शास्त्रम् । “धर्मशास्त्रालुसारेण क्रोधलोभविवर्जितः”

इति धर्मशास्त्रम् । तयोः क्वचिद्विषये विरोधो भवति

यथा चतुष्पाद्व्यवहारे प्रवर्तमाने एकस्य जयेऽवधार्य-

माणे धर्मांलुसरणम् न मितलाभः । अन्यस्य तु जये

मितलब्धिर्न धर्म-शास्त्रमनुसृतम्भवति तत्तार्थशास्त्रा-

द्धर्मशास्त्रं बलवत् अतएव “धर्मार्थसन्निपाते अर्थप्राप्तिश्च

एतदेवेति” प्रायश्चित्तस्य गुरुत्वन्दर्शितमापस्तम्बेन” इति ।

अर्थशौच अर्थानां तदुपायानां शौचम् तदर्जने शुद्धिः ।

अन्यायेन धनोपाज्जनपरिहारेण अर्थार्ज्जनशुद्धौ

“सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतमिति” मनुः ।

अर्थसंग्रहः पु० इत० । धनसञ्चये ।

अर्थसंस्थानं न० अर्थानां धनानां संस्थानं स्थितिर्यस्मात्

सम्+स्था-अपादाने ल्युट् वा । १ धनोपाज्जनसाधन

प्रतिपह्नादौ । २ भावे ल्युट् ईत० । ३ अर्थस्थितौ ।

अर्थसञ्चयः पु० अर्थानां धनानां सञ्चयः संग्रहः

समुदायश्च । १ धनसंग्रहे । “कुदेशमासाद्य कुतोऽर्थ-

सञ्चयः” इति नीति० । २ धनसमूहे च ।

अर्थसमाजः पु० अर्थानां कारणानां वा समाजः समूहः ।

१ बहुविधार्थसमूहे २ कारणसमूहे च । “अर्थसमाजप्रस्तत्वात्

नीलघटत्वादिकम् न कस्याचित् कार्यं तावच्छेदकमिति”

गदा० । तथाहि घटत्वं दण्डादेः कार्यं तावच्छेदकम् ।

नीलत्वन्तु नीलकपालस्येति भिन्नभिन्नकारणस्यैव तत्तत्कार्य-

तावच्छेदकम् तथाच नीलघटत्वं न कस्याप्येकस्य कारणस्य

कार्यं तावच्छेदकम् नीलघटत्वस्य नाना कारणस्यैव कार्य-

तावच्छेदकत्वात् एवञ्च तस्य कारणसमाजप्रस्तत्वात् न

कस्यापि कार्यं तावच्छेदकत्वम् । एवमन्यदप्युदाहार्यम् ।

३ धनसमूहे च ।

अर्थसमाहारः पु० इत० । १ धनसंग्रहे सम्यगुपायेनाज्जने

ते च उपायाः “सप्त वित्ताशमा धर्माः प्रादायोलाभः

क्रयोजयः । विभागः संप्रयोगश्च सत्प्रतिग्रहएव चेति”

स्मृत्युक्ताः साधारणाः “ब्राह्मणस्याधिकं लब्धं क्षत्रियस्य

विजितं निर्विष्टं वैश्यस्य द्रव्योः गौ० उक्ताः “याजना-

ध्यापनप्रतिग्रहैर्ब्राह्मणो धनमर्ज्जवेदितश्चतुर्लक्षाश्च ब्राह्मणादेः

यथायथम् असाधारणाः ज्ञेयाः । २ धनसमूहे च ।

अर्थसम्बन्धः पु० अर्थस्य धनस्य वाच्याद्यर्थस्य वा सम्बन्धः ।

१ धनसम्बन्धे वाच्याद्यर्थसम्बन्धे । २ धनसम्बन्धप्रयोजकाश्च

अपतितपुलत्वादयः शास्त्रीयाः क्रयादयश्च लौकिकाः ।

अर्थसिद्धिः अर्थात् अर्थान्वयविशेषात् सिद्धिः । शब्दादिनाऽबोध-

नेऽपि अन्वयबललभ्ये पदार्थे” यथा घटमानयेति वाक्ये

घटस्य किद्वेतरत्वमन्वयबललभ्यं न च तत्र शब्दशक्त्याद्य-

पेक्षा । तथा च शब्दबोधे योग्यताज्ञानस्य हेतुतया किद्वेतर

रघटएव जलाहरणप्रयोजकत्वावधारणेन तत्रैव प्रवृत्तिर्न

तरघटादौ एवमन्यत्वापि । अर्थः प्रयोजनं धनं वा सिद्धोऽस्य

परि० । २ सिद्धार्थे सिद्धप्रयोजने इत्यतः सिद्धधने च लि० ।